

la contra | ENRIC RAMIONET

Una sessió amb l'Aouatif

Una noia que va néixer a Tetuan explica als joves com es va educar vivint entre dos mons

Pregunta a pregunta l'Aouatif desbarata prejudicis i simplificacions, i qui sap si per confirmar allò que la saviesa clàssica ens va arribar a través dels àrabs, se serveix d'un procediment semblant al dels interrogants socràtics per aproximar-nos a les veritats essencials sense pretendre arrencar-les, deixant que madurin, que abastin la plenitud i caiguin soles. L'auditori és complex: una trepa inquieta i participativa de vailets i vailettes de sisè de primària, que, a aquesta aula com a qualsevol de les qui ha hi ha al nostre país, provenen de geografies i circumstàncies diverses. L'Aouatif Stitou, que va néixer a Tetuan i va arribar de petita amb els seus pares a Barcelona, en l'actualitat és traductora i professora de l'IES Vall d'Hebron d'aquesta ciutat on, entre altres coses, s'ocupa de l'aula d'acollida. Visita Llagostera convidada pels impulsors del pla educatiu d'entorn i aquesta és la segona sessió que fa l'escola. La primera, em diuen, va esdevenir una catarsi intensíssima, interessantíssima, commovedora fins i tot. L'Aouatif explica la seva història i anima l'auditori a fer el mateix. En el relat que en fa, en les vivències que descriu, en l'estímul, el dol i les angúnies de criatura situades entre dos mons, s'hi reconeix bona part dels alumnes que provenen de terres enllà. I a la vegada, en el mirall de la seva història de superació i de lluita per la vida, hi trontollen els vicis, les contradiccions i el desconcert del nostre model social. Els pares de l'Aouatif no sabien llegir ni escriure però volien que ella estudiés. No la van poder ajudar en els aprenentatges però li van donar suport per trencar alguns prejudicis familiars i anar a la Universitat. Què pot tenir de dolent estudiar?, deien. L'elogi de l'esforç, del sacrifici, de la transcendència de la formació personal i de l'educació quan es transmet des de l'alçada d'una experiència com la seva, guanya molta força i no és estrany que als docents, avesats a les misèries actuals, els guspiregessin els ulls. En la sessió es parla de la televisió o dels mòbils, però també de la identitat, del racisme, del vel, el burca o el nicab, de la violència familiar, del masclisme, de la

Aouatif Stitou, explicant les seves vivències a l'escola de Llagostera. / EL PUNT

llibertat, del respecte o del significat de la integració. No s'eludeix cap tema i entre la remor de veus que els mestres intenten ordenar i de mans alçades que a vegades resisteixen amb una sorprenent obstinació, repassem els temes claus del nostre món. Els nens coneixen la realitat a través del filtre dels adults, i en les afirmacions que aventuren s'hi reconeix la música del seu entorn, però en la infància les certeses són encara líquides, mal-leables i pregunta a pregunta van madurant les veritats essencials i no sembla difícil aproximar-nos plegats a la justícia, a la convivència o al respecte. Que senzill sembla sense les lluites pel poder, sense les mesquineses

de l'electoralisme, sense haver de participar en el combat pels beneficis insuficients de la societat del benestar. Però l'escola és un oasi i a l'exterior les turbulències creixen poderosíssimes. Res serà fàcil: els xocs culturals, generacionals, socials, les identitats enteses com una cuirassa, les emancipacions pendents, i una atmosfera internacional gens propícia; són tantes les espines, tants els conflictes i les dificultats anunciades, que l'Aouatif, la seva presència, les seves catàrtiques xerrades socràtiques, o simplement la seva mateixa existència, esdevenen un bàlsam molt recomanable i una esperança imprescindible.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

La possibilitat d'un adéu

Dolors Montserrat, del PP, abans de veure el documental *Adéu, Espanya?*, va declarar que es tractava d'una maniobra del tripartit per superar el desgast que prevenen les enquestes. Va dir que «qui diu 'adéu', perd; i qui diu 'benvingut', guanya». Pel que fa a la primera part de les seves asseveracions, no acabo d'entendre com es pot guanyar credibilitat tot emetent un programa que, segons ella, no interessa ningú. I si interessa (que sembla que sí, segons les xifres d'audiència), no es tracta que es plantegi com un article de mera propaganda sinó com un servei que la televisió pública fa al país. Pel que fa a la curiosa fórmula d'identificar un *adéu* com a negatiu i un *benvingut* com a positiu, em penso que em veig obligat a demanar-li arguments més sòlids. Val més un *adéu* a temps que no pas un *benvingut* forçat, així, en línies generals. Pel que fa a Catalunya, l'*adéu*, com s'encarrega d'ensenyar el documental en el frontispici, té una llarga tradició que Maragall (el poeta) va expressar de manera asseverativa fa cent anys. En la «veu atronadora» d'en Boixaderas, quedava clar que Espanya no era enlloc i que havia «desaparegut d'entendre» els seus fills. Les *benvingudes* catalanes són sovint, per desgràcia, un *si no vols, per força*. El que sap més greu de la reacció contrària a l'excel·lent treball de Genovès és que en parlin sense haver-lo vist. *Adéu, Espanya?* es planteja justament com una possibilitat. No és un al·legat o un crit de desesper sinó que defensa la tesi que avui és factible pensar, civilitzadament i neta, en la secessió com a una alternativa plausible i entenimentada. Hi pot haver crítiques conceptuals de determinats aspectes (pel meu gust, una estètica de país de les meravelles que elideix realitats no gens ensucrades), però és precisament en aquest to amable i de postal on rau la novetat que enardeix els nacionalistes espanyols. ¿Podria ser que la independència fos allò que els suecs van dir dels noruecs l'any 1906: «Són independents perquè així ho han volgut»? El sol fet de plantejar aquesta pregunta amb normalitat és un gran què.

Col·lecció de peces per EXTERIOR
diferents formats amb estructures
d'alumini, teixits impermeables...
... i preus molt interessants.

cal rei
coses de casa

www.calrei.com

girona - figueres - sant antoni de calonge

UNIÓN DE HOSTELERÍA ESBA, S.L.
Se convoca a los señores socios a la Junta General a celebrar el día 22 de Junio de 2010 a las 12.00 horas en Tossa de Mar, en la Notaría de Tossa de Mar, Rambla Pau Casals, 12-20, bajos, con arreglo al siguiente:
ORDEN DEL DÍA
Primero. Examen y aprobación, en su caso, de las Cuentas Anuales e Informe de la Auditoría de Cuentas, así como la aplicación del resultado del ejercicio de 2009.
Segundo. Propuesta para la reelección de Auditor de Cuentas para el ejercicio de 2010.
Tercero. Retribución Administrador.
Cuarto. Ruegos y preguntas.
Quinto. Lectura y, en su caso, aprobación del Acta de la reunión.
De conformidad con lo dispuesto en el art. 86 de la Ley de Sociedades de Responsabilidad Limitada, se hace constar el derecho de los socios a obtener, de forma inmediata y gratuita, los documentos que conforman las Cuentas Anuales y el Informe de Auditoría.
En Tossa de Mar, a 5 de junio de 2010
El Administrador
Javier Sabaté Morali

TANCAMENTS D'ALUMINI
Promoció Especial!

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es

REDECORA LA TEVA CASA I EL TEU JARDÍ
la millor opció,
al millor preu!!

BAMBU BAMBU

Bambu Bambu
972642333 obert cada dia
(inclosos festius)
La Bisbal d'Empordà

SONOR
AUDIOFONS
Centre Auditiu Especialitzat

És l'hora de sentir-hi bé!

PHONAK

Gran Via Jaume I, 69-17001 GIRONA
Tel. 972 20 06 64
Vilafant, 8-17600 FIGUERES
Tel. 972 50 93 51
www.sonoraudiofons.com